

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ولادیمیر دانیلوف
برگردان: م. قربانی
۳۱ مارچ ۲۰۲۲

سیاست تحریم نفت و گاز و شکست تحقیق‌آمیز واشینگتن

به تأکید شبکه‌های رسانه‌ای اروپایی، علی‌رغم جنگ در اوکراین و تحریم‌های روسیه به ابتکار واشینگتن، جریان انتقال گاز روسیه به اروپا با ظرفیت حداکثری ادامه دارد. انتقال گاز خط لوله یامال – اروپا در ایستگاه سوخت‌رسانی مالنا در المان که برای چند روز پس از شروع عملیات ویژه روسیه در اوکراین در ۲۴ فبروری قطع شده بود، اکنون افزایش یافته و به بالاترین سطح خود رسیده است. گزارش گاسکید پورتال نیز نشان می‌دهد که انتقال گاز در ۲۴ فبروری به صفر رسید و از ۲۷ فبروری به بعد در نوسان بود، اما از ۷ مارچ به طور پیوسته و با ثبات افزایش داشته است.

آلکسی مشکوف سفیر روسیه در فرانسه اظهار داشت که روسیه تمام و کمال به تعهداتش برای تأمین نفت و گاز به اروپا پایبند است و پروژه نورد استریم ۲ نیز باید به سرعت ادامه داده شود تا قیمت گاز در اتحادیه اروپایی کاهش یابد و مردم آن متحمل رنج و کسب و کارها به ورشکستگی کشیده نشوند. انتقال گاز از طریق اوکراین نیز طبق معمول جریان دارد و گازپروم هم به تعهدش نسبت به قرارداد تحویل روزانه ۱۰۹ میلیون مترمکعب به بازار اروپا پایبند است. به تأیید مقام‌های رسمی اروپا، واردات گاز یا نفت روسیه به اروپا تا الان به خاطر ارزش آن برای اروپایی‌ها که بشدت به منابع هیدروکربنی روسیه وابسته هستند، تحریم نشده است. در عین حال، رئیس‌جمهور امریکا «جو بایدن» دست به تحمیل تحریم واردات انرژی از روسیه می‌زند. او در ۸ مارچ در سخنرانی خود گفت این شدیدترین نوع تحریمی است

که امریکا به مسکو تحمیل کرده است، شاه‌رگ اقتصاد روسیه را هدف قرار داده و «برای پوتین مشکلات بیشتری ایجاد خواهد کرد.»

همزمان «جو بایدن» مجبور شد یادآور شود که امریکا نیز باید هزینه‌هایی بپردازد. و در نتیجه، پس از گزارش برنامه‌اشینگتن برای منع واردات نفت روسیه، در امریکا قیمت بنزین به بالاتر از همیشه رسید، ۴.۱۷ دلار در هر گالن. این خود به یکی از مشکلات اساسی در سیاست داخلی امریکا تبدیل شد.

کاخ سفید با سیاست‌های پرهیاهوی خود کوشید توهمی از اتحاد و ائتلاف محکم علیه روسیه ایجاد کند. اما وقتی موضوع به انرژی می‌رسد، معلوم می‌شود که «ائتلاف» بسیار شکننده است و شکنندگی تنها میان اروپایی‌ها نیست و مملو از سوراخ‌ها و ترک‌های ریز و درشت است، چون کشورهای مختلف، شرکت‌ها، انواع کسب‌ها، گروه‌های سیاسی پشت بیزنس‌ها ممکن است رفتارهای مختلفی در داد و ستد و بازرگانی با روسیه داشته باشند.

یک اتفاق نظر بین‌المللی وجود دارد که معتقد است، مشکلات و هزینه آنچه را که تحریم‌های امریکا موجب شده است، مردم عادی اروپا خواهند پرداخت. آمارهای رسمی نشان می‌دهند که حدود ۴۵٪ گاز طبیعی اروپا را روسیه، که بزرگترین تهیه‌کننده نفت اروپا نیز هست، تأمین می‌کند. قیمت پیش‌خرید گاز طبیعی اکنون به ۳.۵۰۰ یورو در هر هزار مترمکعب، یعنی ۱۰ بار بیش‌تر از قیمت معمول، رسیده است.

در ضمن، امریکا اصلاً از روسیه گاز وارد نمی‌کند، تنها ۸٪ نفت و مشتقات نفتی از روسیه وارد می‌کند. اما با این‌که امریکا اتکای کمی به انرژی روسیه دارد، این روسیه بود که در اوایل فبروری امسال به کمک مناطق شمال شرق امریکا شتافت و آن‌ها را از گزند سرمای بی‌سابقه و کمبودهای شدید انرژی نجات داد. تأمین‌کنندگان سنتی، اروپا و کانادا، رفتاری خود را داشتند و قادر به تحویل سوخت دیزل به ساکنین این مناطق نبودند. در نتیجه، آن‌طور که ورتکس، منبع تهیه آمار نفت، نشان می‌دهد، در ماه فبروری روسیه ۱.۵۵ میلیون بشکه (۲۱۱.۰۰۰ تن) سوخت دیزل از روسیه به امریکا فرستاده است، یعنی بیش‌ترین میزان در سه سال گذشته، که به گزارش بلومبرگ ۲۲٪ واردات جاری دیزل محسوب می‌شود. و می‌افزاید، سهم رو به افزایش واردات از روسیه بیاتگر نقش حساس آن در تأمین نفت در جهان است.

ایالات متحده بخوبی آگاه است که هدف جهانی‌اش یعنی «بریدن شاه‌رگ اقتصادی روسیه» تنها با همراه شدن اروپا قابل حصول است. هرچند فراخوان واشینگتن و دارو دست‌هاش مثل لندن، بروکسل، و کشورهای بالتیک در جهت صرف‌نظر کردن از منابع انرژی روسیه در تضاد شدید با نظرات اغلب رهبران اتحادیه اروپایی قرار گرفته و موجب هراس در بازار و افزایش هر روزه بهای سوخت و یک رشته انتقادات شدید و اظهارنظرهای سران و رهبران کشورهای اتحادیه اروپایی شده است. برخی از آن‌ها به وضوح بیان می‌کنند که حرکت امریکا کوششی برای از پا درآوردن اتحادیه اروپایی با مخفی کردن کل ماجرا مانند یک خودکشی جمعی است. برای مثال، المان بروشنی بیان کرد که در این مورد قصد پیروی از واشینگتن را ندارد و هیچ تحریم مرتبط با آنرا تحمیل نخواهد کرد. صدراعظم المان اولاف شولتز اظهار داشت: که «در حال حاضر راه دیگری برای تضمین تأمین انرژی اروپا برای تولید گرما، حمل‌ونقل، برق و صنایع مواد خوراکی وجود ندارد.» رئیس‌جمهور فرانسه امانوئل مکرون نیز آشکارا اظهار داشت که ایالات متحده به نفت و گاز روسیه متکی نیست، ولی اروپا به آن وابسته است. در چنین وضعیتی است که انتقاد از سیاست ایالات متحده و اقدامات جو بایدن به خاطر حذف گاز و نفت روسیه از بازار اروپا در جامعه اروپا شدت پیدا کرده است.

با این حال، واشینگتن در رودروئی جنون‌آمیزش با روسیه فعالانه شروع به یافتن متحدین خارجی دیگر می‌کند تا مانع ورود نفت و گاز روسیه به بازار بین‌المللی، به ویژه بازار اروپا، بشود. با این هدف، واشینگتن گام‌هایی در جهت

تشکیل یک «ائتلاف» برداشته است، و در این مورد به «حمایت» کشورهای عربستان، امارات متحده عربی، ونزوئلا و ایران که همگی از بازیگران عمده انرژی هستند، دل بسته است.

اما عربستان سعودی و امارات متحده عربی، دو متحد سنتی امریکا مواضع ناسازگار از خود نشان می‌دهند و مشغول طفره رفتن و دست به سر کردن امریکا هستند، آن‌هم هنگامی که امریکا بیش از همیشه به آن‌ها نیاز دارد. بنا بر نوشته گاردین، حاکمان بالقوه عربستان سعودی، محمد بن سلمان ولیعهد عربستان و محمد بن زیاد ولیعهد ابوظبی در امارات با خواست جو بایدن موافق نیستند، سناریویی که در دولت پیشین (امریکا) حتی فکرش را هم نمی‌شد کرد. با توجه به این‌که قدرت‌های نفتی خاورمیانه و واشینگتن سردترین دوران روابط خود را سپری می‌کنند، اکنون ساماندهی آرایش منطقه‌ای با شرایط مورد نظر ریاض و ابوظبی به وجود آمده است. هر دوی این رهبران نشان دادند که با «بازی‌های سیاسی» پیشنهادی کاخ سفید موافق نیستند. به علاوه، رودروئی میان شیوخ خلیج (فارس) تنها به موضوع نفت محدود نمی‌شود. در ریاض ولیعهد عربستان محمد بن سلمان احساس کرده است که بایدن از هنگامی که قدم به کاخ سفید گذاشته است با بی‌اعتنائی خود به وی توهین کرده است. مواجهه تند و تیز (امریکا) با ابوظبی عمدتاً به واکنش منفی واشینگتن به اتخاذ سیاست مستقل امارات در قبال نظر امریکا، مشخصاً به رأی ممتنع امارات متحده در مورد قطع‌نامه پیشنهادی کاخ سفید در شورای امنیت ملل متحد، مربوط می‌شود.

کاخ سفید با واکنش منفی مشابهی از جانب ونزوئلا و ایران نسبت به پیشنهاد تحریک‌آمیز «ابتکار انرژی» خود روبه‌رو شد.

این مجموعه واکنش‌ها نه تنها بیانگر نزول گسترده «اعتبار» امریکا، بلکه نشان دهنده برخورد سزاوار تحقیر دولت بایدن به خاطر سیاست‌های تحریک‌آمیزش در جای جای جهان – حتی از سوی «متحدین» گذشته و خدمه سیاسی‌اش- است.

برگرفته از: نیو ایسترن آوتلوک